

[Brændsted.]

Hvis vi virkelig skal gå i gang med et arbejdsmiljøforslag, er det ikke bare et spørgsmål om at lægge 3 hidtidige love sammen. Jeg føler egentlig, at det er et spørgsmål om en meget høj grad af nytænkning. Det er jo da egentlig også lidt nyt, at vi går ind i et virkeligt lovgivningsarbejde med miljø som noget, der skal være det centrale; det har jo været noget, der oftest har ligget hos arbejdsmarkedets parter i forbindelse med overenskomsterne. Men jeg mener, det er en nytænkning eller en anderledes tænkning, end man plejer at have, der skal være baggrund for formuleringen af en lov her. Jeg tror derfor også, vi skal se det som en overordentlig stor opgave at få det virkelig op at stå i den alsidighed og helhed, det skal have. Jeg tror da også oprigtigt, at det kan blive et meget, meget spændende stykke arbejde, fordi man kan se, at det kan få stor rækkevidde, vældige konsekvenser.

Der ligger mange områder, hvor nytænkningen vil slå igennem. Jeg tror, at for det første skal vi nok have en helt ændret opfattelse af, hvad der egentlig er et sundhedsbegreb, for det er traditionelt bestemt af feberkurver o. lign., men sundhedsbegrebet er i virkeligheden noget ganske andet, og især når vi skal betragte det på arbejdspladsen og i arbejdssituationen. Og selvfølgelig må det forebyggende element komme langt mere ind i billedet, end vi har oplevet før.

Det må også blive en rammelovgivning; ikke alene skal den være ramme omkring det, vi har, men det skal også være en ramme, der kan fyldes af de enkelte arbejdspladser, hvor arbejdspladsbilledet er varieret ikke alene i størrelse, men også i hele arbejdssituationen; derfor må det være sådan, at det i høj grad må lægges ud til arbejdspladserne, af hvad art de end er, hvilken gruppe af erhvervslivet de end tilhører, at fylde disse rammer. Der ligger nok i meget høj grad her et spørgsmål om at give viden om, hvad den nytænkning, der skal skabes, egentlig rummer. Det er derfor i høj grad holdninger i forhold til arbejdspladsen for alle parter i arbejdssituationen, det drejer sig om.

Vi skal selvfølgelig, som også ministeren sagde det, have udgifterne med i billedet. Det blev sagt fra hr. Erling Dinesens side, at det må være en arbejdsgiverafgift, men

uanset hvor betalingen skal komme fra, må vi kende de økonomiske konsekvenser, alt efter som rammen bliver sat i gang, så den kan blive udfyldt.

Erik Hanson (RV):

Det hænder jo, at vi her i tinget drøfter arbejdsmiljøproblemer; det er vel en 3 ugers tid siden vi sidst gjorde det, og det var ud fra mange punkter. Derfor vil jeg gerne sige til forslagsstillerne her i dag, at punkterne er jo til at overse. Forslaget til folketingsbeslutning går på, at folketinget skal opfordre regeringen til at fremsætte et forslag om en lovrevision, og det har den højtærede arbejdsminister jo svaret, at det vil han meget hurtigt. Det kommer altså.

Nogen særlig grund er der jo for så vidt ikke til at lave en stor debat, og når man hørte den højtærede arbejdsministers svar, var det svært andet end at sige til sige selv, om ikke i og for sig spørgsmålet her burde være stillet et par timer tidligere på dagen; så kunne det måske have været behandlet på kortere tid.

Men nu vel, nu er denne form altså valgt, og det er der vel ikke noget at sige til, bl. a. på baggrund af, at vi vel også har lagt mærke til — sagt i største venskabelighed — at der kommer striber af lovforslag fra tidligere ministre, som de måske ikke nåede, og der er vel heller ikke noget at sige til, at man så forsøger at hive lidt hjem her på det sidste.

Jeg vil gerne sige om forslaget som sådant, at jeg tror da ikke, der kan herske nogen som helst tvivl om enhvers positive indstilling over for selve tanken om at få en bedre arbejdsmiljølovgivning, om at sætte alt det ind, der overhovedet kan sættes ind på området. Men når det er sagt, synes jeg, det bør føjes til, at de ressourcer, som skal stilles til rådighed for en sådan lovgivning af økonomiske midler og af personale, må blive ret store, det ligger i sagens natur.

Jeg vil også gerne minde om det, som jeg tror ministeren også var inde på, at alene i sidste uge behandlede vi i finansudvalget et aktstykke om ansættelse af 30 personer inden for området. Så jeg forstår i og for sig godt, at ministeren vil have det gjort færdigt, vil have en oversigt over det ressourceforbrug, der her skal trækkes frem; det synes jeg er rimeligt, ikke mindst på baggrund af,